

γλυκοξινοπιπιλάτος ἐπίθ. Κάμπ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. γ λ υ κ ό ξ ι ν ο ς καὶ π ι π ι λ ᾶ τ ο ς.

Ὁ κατὰ τὸν λειχασμὸν γλυκεῖαν ἄμα καὶ ὄξινον γεῦσιν παρέχων: Αἰνιγμ.

Μαῦρες κόρες καζουνᾶτες | ἄτριχες καὶ μαγουλᾶτες,
γλυκοξινοπιπιλάτες

(οἱ σπόροι τοῦ καρπουζιοῦ).

γλυκόξινος ἐπίθ. σύνθηθ. καὶ Πόντ. γλυκόξ'ινους Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Πεντάλοφ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.) γλυκόξινη Τσακων. (Χαβουτσ.)

Τὸ Βυζαντ. ἐπίθ. γ λ υ κ ό ξ ι ν ο ς. Βλ. M. Vasmer, Byzant. gespräch., 25. Ὁ τύπ. καὶ εἰς Σομ.

1) Ὁ οἶνεϊ γλυκὺς ἄμα καὶ ὄξινος τὴν γεῦσιν, ὁ ὑπόξινος ἔνθ' ἄν.: Γλυκόξινα φρούτα. Γλυκόξινο πιοτὸ - κρασί - σταφύλι - φρούτο σύνθηθ. Γλυκόξινα σῦκα (ποικιλία σύκων) Κάσ. Ρόδ. Γλυκόξινη ρογδιὰ (ποικιλία ροδιᾶς) Κύπρ. Τὰ γλυκόξινα πορτοκάλια εἶναι τὰ καλύτερα Πελοπν. (Γαργαλ.) Γλυκόξινό 'ναι, δὲ μ' ἀρέσει Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Τὰ πομολόγκα ὁμως ἔν' ὁμορφα, ἔν' στροντζυλά τζι ἔν' πιὸ γλυκόξινα (πομολόγκα = τομάτες) Κύπρ. (Κυθρ.) β) Μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπου, ὁ μὴ εὐπροσήγορος, ὁ δύσκολος, ψυχρὸς Κύπρ.: Εἶντα γλυκόξινος ἐνι ἐτοῦτος ὁ ἄδρωπος 2) Τὸ οὐδ. ὡς οὐσ., ὁ οἶνος ὁ ὁποῖος προσφέρεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τοὺς νεονύμφους καὶ τὸν παρὰ νύμφον κατὰ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου Κάμπ. (Ἑλυμπ.)

γλυκοξύπνημα τό, Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ό ς καὶ τοῦ οὐσ. ξ ύ π ν η μ α.

Τὸ γλυκὺ, εὐχάριστον ξύπνημα.

γλυκοξύπνητος ἐπίθ. Φ. Πολίτ. εἰς Ἀνθολ. Η. Ἀποστολίδ., 359.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ά καὶ τοῦ ἐπιθ. ξ υ π ν η τ ό ς.

Ὁ ἐκ τοῦ ὕπνου εὐχαρίστως, γλυκέως ἐγερθεὶς: Ποίημ.

Τῇ χρυσῇ πόρτῃ τῆς αὐγῆς τάγματα οὐράνια ἀνοίγουν
κ' ἡ πλάση γλυκοξύπνητη χαμογελά 'ς τὸν Πλάστη.

γλυκοξυπνῶ Ἦπ. (Πάργ.) Μεγίστ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Δίβρ.)— Α. Προβελ., Ποιήμ., 1.31.292 Κ. Παλαμ., Ἀσάλ. Ζωή, 27 καὶ 153 Σ. Πασαγιάνν. Ἀντίλ., 7 Ι. Πολέμ., Κεϊμήλ., 67. Σπασμ. μάρμ., 26 γλυκοξυπνῶν Πελοπν. (Γαργαλ.) γλυκοξυπνῶ Θράκ. (Κασταν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ά καὶ τοῦ ρ. ξ υ π ν ῶ.

Ἀμτβ., ἐξυπνῶ μὲ εὐχάριστον αἴσθημα καὶ μετβ., ἐξυπνῶ τινὰ κατὰ τρόπον εὐχάριστον, οἶνεϊ γλυκὺν ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Νὰ πάγω 'ς τὴν ἀγάπῃ μου νὰ τὴν γλυκοξυπνήσω Ἦπ. (Πάργ.)

Νὰ τὸ ξυπνήσω μὲ κρασί, φοβοῦμαι μὴ μεθύσῃ
νὰ τὸ ξυπνήσω μὲ φιλή, νὰ γλυκοξυπνήσῃ
Θράκ. (Κασταν.) || Ποιήμ.

Γλυκοξυπνᾷ τὴ ρήγισσα μὲ χάδια καὶ μὲ δῶρα,
μὲ χέρια χρυσοδάχτυλα

Ι. Πολέμ., ἔνθ' ἄν., 67.

Μέσ' 'ς τὰ ρομάνια τὰ πικρὰ|βοσκόπουλο μὲ τὴ φλογέρα
τὴν ἐρημιὰ γλυκοξυπνᾷ

Α. Προβελ., ἔνθ' ἄν., 31.

Ἦ τὸ πανηγύρι τὸ πανεύοισμο ἀπ' τὰ σπάρτα
μὲ τὴν γλυκεῖαν ἀνατολὴ γλυκοξυπνῶντας

νὰ τρέξω βούλομαι κ' ἐγὼ 'ς τὸ πανηγύρι
Κ. Παλαμ., ἔνθ' ἄν., 27.

γλυκοπαιχνιδάκι τό, Ἦπ. — Λεξ. Μπριγκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ό ς καὶ τοῦ οὐσ. π α ι γ ν ι δ ά κ ι.
Εὐάρεστος, οἶνεϊ γλυκεῖα θωπεῖα ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Κλέφτοντας καὶ κᾶνα φιλή καὶ γλυκοπαιχνιδάκι
Ἦπ.

γλυκοπαίζω Σ. Πασαγιάνν., Ἀντίλ., 35.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ά καὶ τοῦ ρ. π α ί ζ ω.

Παίζω μετὰ γλυκύτητος, μετὰ δεξιοτεχνίας μουσικὸν ὄργανον: Ποίημ.

Ἐνα κοπάδι πρόβατα γεμμένο κάνει στάλο
κι ὁ νιὸς βοσκὸς τοὺς ξαπλωτὸς φλογέρα γλυκοπαίζει.

γλυκοπαρασταίνω Ν. Ἑστ. 15 (1934), 1087.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ά καὶ τοῦ ρ. π α ρ α σ τ α ί ν ω.

Ἐμφανίζω τι κατὰ τρόπον τερπνόν, εὐχάριστον, οἶνεϊ γλυκύν: Γιατί νὰ εἶσαι τόσο σκληρὸς, Γουλιέλμο, καὶ νὰ μοῦ γλυκοπαρασταίνῃς μιὰ εὐτυχία ποὺ ἐγὼ πρέπει νὰ τὴν ἀπαρνηθῶ;

γλυκοπαρηγορία ἡ, Κορ., Ἀτ., 2.92 γλυκοπαρηγορία Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ό ς καὶ τοῦ οὐσ. π α ρ η γ ο ρ ί α.
Ὁ τύπος γ λ υ κ ο π α ρ η γ ο ρ ι ά καὶ εἰς Σχολ. 301 (ἐκδ. Wagner, σ. 74) «φῶς μου, ψυχὴ μου, ὁμμάτια μου, γλυκοπαρηγοριά μου».

Ἦ γ λ υ κ ε ι ά, ἡ μετὰ συμπαθείας γινομένη παρηγορία ἔνθ' ἄν.

γλυκοπατάτα ἡ, κοιν. γλυκουπατάτα πολλὰχ. βορ. ἰδιωμ. γλυκοπατάκα Πελοπν. (Γαργαλ.) γλῦκοπατάκα Πελοπν. (Ξεχώρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ό ς καὶ τοῦ οὐσ. π α τ ά τ α.

Τὸ φυτὸν Βατάτα ἡ ἐδώδιμος (Batata edulis) τῆς οἰκογ. τῶν Περιαλλοκαυλωδῶν (Convolvulaceae) τοῦ ὁποῖου οἱ ἄμυλοῦχοι κόνδυλοι εἶναι γλυκόχυμοι κοιν.: Ἀγόρασα δομάτες καὶ γλυκοπατάτες Μῆλ. Ἦ ρίζα τοῦ ἀσπίδελα εἶναι σὰ δὴ γλυκοπατάτα (ἀσπίδελας = ἀσφόδελος) Σῦρ. Ἦ γλῦκοπατάκα δὲν ἔχει τὴν ροστιμάδα τῆς ἀλλήνης πατάκας Πελοπν. (Ξεχώρ.)

γλυκοπάτι τό, Ζάκ. Ἰθάκ. Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ υ κ ο π α τ ῶ. Ἦ λ. καὶ εἰς χειρόγρ. τοῦ 1601.

Εἶδος σταφυλῆς καταλλήλου πρὸς οἶνοποίησιν.

γλυκοπατσᾶς ὁ, ἐνιαχ. γλυκουπατσᾶς Σάμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ό ς καὶ τοῦ οὐσ. π α τ σ ᾶ ς.

1) Εἶδος γλυκογεύστου φαγητοῦ τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ βρασμένα μικρὰ τεμάχια στομάχου αἰγοπροβάτων ἢ καὶ βοοειδῶν ἔνθ' ἄν. 2) Μεταφ., τὸ ὑπερβολικὰ γλυκίζον φαγητὸν ἢ ρόφημα Σάμ.: Πουλὸ ζάχαρ' ἔρριξες 'ς τοῦ γάλα, γλυκουπατσᾶ τό 'καμς. Τί γλυκουπατσᾶς εἶναι αὐτὸ τοῦ φαί; Ρίξ' τ' λίον ἀλάτ'!

γλυκοπατῶ Ἰων. (Σμύρν.) Κρήτ. (Σέλιν. κ.ά.) Κύπρ. Κωνπλ. Νίσυρ. — Α. Ἑφταλ. εἰς Ἀνθολ. Η. Ἀποστολίδ., 89 Μ. Λελέκ., Ἐπιδόρπ., 110 γλυκουπατῶ Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. πα τ ῶ.

Πατὼ ἐλαφρῶς, οἶονεὶ γ λ υ κ ᾶ ἔνθ' ἄν.: Γλυκοπάτα, μὴ τότε ξυπνήσης Κρήτ. (Σέλιν.) Μ—μὰ γιατί γλυκοπατᾶ τὸ κρασί; — "Εν' τοῦ σταφυλίου, γιέ μου Κύπρ. || Ἄσμ.

Γλυκοπατῶ τὰ κλήματα καὶ κόβγω τὸ σταφύλι Κρήτ.

Χίλια μαχαίρια καὶ σπαθιά χάμω 'ς τὴ γῆς στρωμένα, γλυκοπατῶ τα καὶ περνῶ, ἀγάπη μου, γιὰ σένα Κρήτ. (Σέλιν.)

Χίλια μαχαίρια καὶ σπαθιά κάτω 'ς τὴ γῆ στρωμένα, γλυκοπατῶ τα, τὰ περνῶ κ' ἔρχομαι γιὰ τὰ σένα Νίσυρ.

Γλυκοπατῶ τα κὶ πιρνῶ κ' ἔρχομαι μὲτ' ἰσένα Θράκ. (Αἶν.) || Ποίημ.

"Εβγα καὶ γλυκοπάτησε λουλούδια μαραμένα Λ. Ἐφταλ., ἔνθ' ἄν.

γλυκοπεθερά ἡ, Κρήτ. Πελοπν. (Γορτυν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὶ καὶ τοῦ οὐς. πε θε ρ ᾶ.

Ἡ ἀγαπητή, ἡ λίαν προσφιλὴς πενθερά ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ. Νὰ πῆτε τσῆ μαρνούλας μου, τσῆ γλυκοπεθεράς μου Κρήτ.

Γιὰ πές μου, γλυκοπεθερά, κάτι νὰ σὲ ρωτήσω, τὸ τί ἔτρωγες 'ς τ' ἀγγάστρι σου ὅπου μυρίζει ὁ γιός σου; Πελοπν. (Γορτυν.)

γλυκοπέπονο τό, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὶ καὶ τοῦ οὐς. πε π ὶ ν ο ι.

Εἶδος πέπωνος μὲ λίαν γλυκεῖαν τὴν γεῦσιν πολλαχ.: Εἶναι γλυκοπέπονα αὐτά, εἶναι νόστιμα, πάρ' τα Ἀθῆν.

γλυκοπέρδικα ἡ, Χ. Παλαίσι., Συλλογ. Κυπρ. ποίημ., 146 γλυκοπέρδικα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὶ καὶ τοῦ οὐς. πέ ρ δ ι κ ᾶ.

Μεταφ., ἡ λίαν ἀγαπητή, ἡ προσφιλὴς σύζυγος, γυνὴ ἢ ἀγαπωμένη νέα ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

"Εβδομήντα ἐκκληθῆς τζ' ἄμ' πᾶς τζ' ἄ, γλυκοπέρδικά μου τὰ κοίματα σὸν κόφκονται τζ' ἄδ δὲν ἔρτης μιτά μου Κύπρ. || Ποίημ.

Εὐθὺς ἐπολοήθηκεν ἡ γλυκοπέρδικά μου κ' εἶπαν τους καλησπέρα σας, ἀφέντη καὶ κυρά μου! Χ. Παλαίσι., ἔνθ' ἄν., 146.

γλυκοπερπάτητος ἐπιθ. Τ. Ἀγρ., Ν. Ἐστ. 22 (1937), 1361.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ἐπιθ. πε ρ πα τ ῆ τ ὶ ο ς.

Ἄνθρωπος κατὰ τρόπον εὐάρεστον, οἶονεὶ γλυκὺν περιπατῶν: Ποίημ.

Ἀνήξερη θεωρεῖα 'ς τὰ μάτια μὲ γελαεὶ καὶ ἀφή, γλυκοπερπάτητη διπλὰ ἀπὸ τίς ἄλλες.

γλυκοπηγή ἡ, Ι. Πολέμ., Ἐξωτ., 63.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὶ καὶ τοῦ οὐς. π η γ ῆ.

Ἡ οἶονεὶ γλυκεῖα πηγὴ, ἡ παρέχουσα γλυκὺ ὕδωρ: Ποίημ.

Μὰ ἐγὼ τὸ πείσμα τους θὰ πνίξω καὶ πέρ' ἀπ' τὴ γλυκοπηγὴ

βαθὺ λαγούμι θέ ν' ἀνοίξω
νά ἔρχονται κάτω ἀπὸ τὴ γῆ.

γλυκοπηδῶ Νίσυρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. π η δ ῶ.

Πηδῶ κατὰ τρόπον ἐλαφρόν, εὐχάριστον, οἶονεὶ γλυκύν: Ἡ πέρδικα γλυκοπηδᾶ.

γλυκοπιάνω Γ. Ψυχάρ., Ρωμαίικ. Θέατρ., 4 Ἀγν., 145. Μέσ. γλυκοπιάνομαι Κεφαλλ. (Κουβαλᾶτ. κ.ά.)— Χ. Χρηστοβασ., Ἐβδομ., 2, 475 γλυκοπιάνομαι Λεξ. Βλαστ. 397 γλυκοπιᾶζομαι Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ᾶ καὶ τοῦ ρ. π ι ᾶ ν ω.

1) Ἐνεργ., κολακεύω τινὰ διὰ λόγων καὶ τρόπων ἡπίων Γ. Ψυχάρ., ἔνθ' ἄν.: Μπορεῖ μάλιστα νὰ γλυκοπιάνουνε καὶ νὰ χαιδοκολακεύουνε κάτι ξένους Γ. Ψυχάρ., Ρωμαίικ. Θέατρ., 4. Τὴ γλυκοπιάνουνε γιὰ τοὺς ἀχρεῖους τοὺς σκοπούς τους Γ. Ψυχάρ., Ἀγν., 145. Συνών. κ α λ ο π ι ᾶ ν ω.

2) Μέσ., προσβάλλομαι ἀπὸ ἐπιληψίαν, σεληνιασμὸν Κεφαλλ. (Κουβαλᾶτ. κ.ά.)— Χ. Χρηστοβασ., ἔνθ' ἄν.— Λεξ. Βλαστ. 397: Νὰ γλυκοπιαστῇ (ἄρᾶ) Κεφαλλ. Ὁ ἄδρας τῆς δὲ δουλεύει, γιὰτ' εἶναι γλυκοπιασμένος Κουβαλᾶτ. Ἐπεσαν κάτω καὶ ἐκυλιόντανε σὰν γλυκοπιασμένος Χ. Χρηστοβασ., ἔνθ' ἄν. Συνών. γ λ υ κ ι ᾶ ζ ω, γ λ υ κ ο τ α ρ ᾶ ζ ω (Π), σ ε λ η ν ι ᾶ ζ ο μ α ι, τ α ρ ᾶ ζ ο μ α ι. 3) Ἐρεθίζομαι καθ' ὑπερβολὴν, ἐξοργίζομαι, γίνομαι ἐκτὸς ἐμαυτοῦ Κεφαλλ. (Κουβαλᾶτ. κ.ά.): Γλυκοπιᾶστηκε ὁ Γεράσιμος, ὅδε μᾶς εἶδε Κουβαλᾶτ. β) Μετοχ., γλυκοπιασμένος, ὁ ἰδιότροπος, ὁ ἐξυθυμος, ἀπότομος τοὺς τρόπους Κεφαλλ. (Κουβαλᾶτ. κ.ά.): Γίνεται γλυκοπιασμένον, ὅτα μαριᾶζῃ ἀπ' τὸ θυμὸ του Κουβαλᾶτ.

γλυκόπιασμα τό, Ζάκ. Κεφαλλ. (Ἀργοστόλ. Κουβαλᾶτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ υ κ ο π ι ᾶ ν ω.

1) Ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιληψίας προσβολὴ ἔνθ' ἄν. 2) Νευρικὴ κρίσις, ὑστερία Κεφαλλ. (Ἀργοστόλ. Κουβαλᾶτ. κ.ά.): Τὴν ἔπιασε γλυκόπιασμα Ἀργοστόλ.

γλυκοπικρογίνομαι πολλαχ. γλυκοπικρογίνομαι (Ἀρχαδ. Γαργαλ. Μεσσην. Τριφυλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὶ π ι κ ρ ο ς καὶ τοῦ ρ. γ ῖ ν ο μ α ι.

Πάντοτε μετ' οἰκειότητος καὶ εὐτραπέλως, ἐπὶ ἐρωτήσεως, διάγω εὐχαρίστως ἔνθ' ἄν.: Τί μοῦ γλυκοπικρογίνεσαι; Ἀρχαδ. Ἀρχίνησε νὰ ρωτᾷ τὴν ἀδερφή του μὲ χαρά. Τί μοῦ γλυκοπικρογίνεσαι τσῆ λέει Τριφυλ. Συνών. γ λ υ κ ο γ ῖ ν ο μ α ι. Συνών. φρ. Π ὥ ς τ ᾶ κ α λ ο π ε ρ ν ᾶ τ ε;

γλυκόπικρα ἐπίρρ. ἐνιχ. γλυκύπικρα Σ. Σκίπ., Κοχλ., 27.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὶ π ι κ ρ ο ς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γ λ υ κ ὺ π ι κ ρ ο ς.

Γλυκέως ἅμα καὶ πικρῶς ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

Νύχτα βαθεῖα. Τὴ σιγαλιὰ μονάχα τὴν ταράζει κάποιον βιολὶ πὺν ἀλλαγινα, γλυκόπικρα στενάζει Σ. Σκίπ., ἔνθ' ἄν.

γλυκόπικρος ἐπίθ. πολλαχ. γλυκύπικρος Ι. Δραγουμ., Σταμάτ., 25 Σ. Σκίπ., Προσφ. καχημ., 9 Π. Νιρβαν., Λόγ. καὶ ἀντίλ., 58 Ι. Νερούλ., Κούρκ. ἀρπαγ., 29.